

SZERKESZTŐSÉG
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE ÚTCA 11.
Telefon száma 788.

EGYETÉRTÉS

Dr. PÁP ZOLTÁN
főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY
szépirodalmi főszerkesztő.

KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon száma 706.

Kérjük azokat a t. cz. előfizetőket, kiknek előfizetése december hó 1-én lejárt, hogy a lap megrendelését szíveskedjenek sürgősen megújítani, nehogy a lap szétkúldésében fenakadás történjen.

Közművelődésünk jövője.

Elég gazdag volna egymagában is a vallás- és közoktatásügyi tárczának mindegyik fele, elég dolgot adna egy miniszternek akár a vallásügyi, akár a közoktatási külön-külön, Apponyi mégis áttekintett kétfős tárczája egész ügykörén s pontosan megjelölte a megoldásra váró, ezt sürgető aktuális feladatokat mindegyikben.

A vallásügyi tén természetesen az 1848. évi XX. törvényzikk végrehajtása dominál. Kétségtelen az is, hogy a protestánsok anyagi túlterhelése ideje elő s tette aktuális a most hatvan év múlva a törvényt. De ha már végrehajtsa az előző kormányok alatt fogantatott indult, Apponyi — kinek ellenzéki korában az volt az eszméje, hogy a protestánsok összes igényeit egyszerre kellene kielégíteni, egy meghatározott, Bánffy legutóbbi nyilatkozata szerint talán tizenhat millió koronában megálaphatót tőkét — nem maradhatott hátra, sőt olyan lépést tett a cél végleges megoldása felé, mely a felekezeti viszonyok javulását sokképpen elősegítette. Három millió segély az 1907-iki évre volt Apponyi első tette mindjárt tárczája vállalása után a protestánsok javára.

fedezendő, ami azt jelenti, hogy az állam pótolja a szükségét a maga eszközeivel ottan, ahol az mutatkozik. Mert legnagyobb tévedés az, hogy a negyvennyolcadiki törvényeknek, vagy azok alkotóinak szándékában vagyonelkobzás, jogfosztás rejlett volna, mint azt a nagyon elterjedt nézet vélte.

Most hát — folytatja Apponyi — midőn a nagy nemzeti küzdelmek összeforrasztották a nemzetnek minden életképes és életrevaló erejét, a nagy feladatok szükségessé teszik, hogy a magyar nemzet összes erőinek összertározandóságát, együtterzését fentartsuk és így ennek a nemzeti közérületnek hatása alatt sikerüljen ezeket a kérdéseket a kölcsönös méltányosságnak, a kölcsönös igazságérzetnek szellemében, az egymásra való irigységnek és agyarkodásnak kizárásával, az igazság és a nemzeti érdek szempontjából megoldani.

Ezek közé a nagy kérdések közé sorolta Apponyi azt is, hogy Magyarország katolikusai az ő vagyoni és oktatási ügyekben biztosítassanak, ezen ügyek önálló intézésére térjék, amivel okvetlenül a katolikus autonómiára gondolt, melyről a pénzügyi bizottság ülésében tüzetesebben emlékezett meg.

Felvetéseit az egész Ház nagy figyelemmel s midőn be-bevégezte, zajos tapsokkal kísérte. Közülük csak egy is alig gondolt azokra a felbőre, melyek francia főldről kiindulva, több-kevesebb morajjal jönnek keletre s mint a század történetéből tudjuk, éppen ily kérdésekben, nálunk is záporral, de mindenesetre levegőfrissítéssel jártak.

Csak tegye meg Apponyi, még mielőtt érkezésök szelét vennők, hogy az együttérés idejét felhasználhassuk nemzeti megerősödésünkre.

Ennek a megerősödésnek direkt szolgálatában állnak Apponyi közoktatásügyi tervei, elsősorban népiszkolai politikája. Mondja, de meg is látszik beszédében, hogy megismerte a szomorú helyzetet, melyben, éppen a népiszkolai ügyben még mindig vagyunk. Legmérsékeltebben számítna négyezer elemi iskolára s ugyanannyi tanítóóra volna szükségünk, hacsak a legsürgősebb szükségletnek eleget akaránk tenni. Igéri, hogy nyolcz év alatt az égető seb begyógyul, föltéve termé-

szetesen, hogy állapotaink normálisán fejlődnek.

De nemcsak a dologi kiadások súlyosodnak ránk a közel jövőben, hanem még inkább a személyiek. A tanítók fizetésrendezését föltétlenül meg kell csinálni. Apponyi készen is van tervével, melynek minden részletét már át gondolta s törvényjavaslat formájában jantar végén vagy február elején a képviselőházhoz benyújtja. Ennek a javaslatnak a lényege a következő: 1907 július elsőjétől kezdve az állami elemi iskolai tanítók három kategóriába soroztatnak. Az első és második lakbérössz-tályba tartozó községekben az alap, vagyis a kezdőfizetés 1200 korona, a harmadik lakbérössztálybelieknek 1100 korona és a többi községekben 1000. Öt év múlva ugyanily sorban 1600, 1500 és 1400 korona lesz a fizetése az illetőknek, vagyis a legalsó fokozat is belép a XI-ik fizetési osztályba. A végfizetése pedig, szintén ugyanily sorban, 2600, 2500, 2400 koronáig emelkednek. A nem állami tanítóknál a kezdőfizetés megegyezik az állami tanítókéval. Öt év múlva: 1400, 1300, 1200 korona; a végfizetés 2300, 2100, 2000 korona.

Ezek a tanítói fizetésrendezésnek a főbb tételei. Megkapja pedig az államsegélyt minden iskolatitán, ha iskolája a magyar nyelv tanítása tekintetében elfogadja a vallás- és közoktatásügyi miniszter által megállapított tantervet, az általa e célra approbált tankönyvet és hogyha abban az iskolában a negyedik osztálytól kezdve a számtan, a földrajz, történelem és a polgári jogok és kötelességek ismerete magyar nyelven tanítatik.

De mikor ezeket a feltételeket szigoruan követeli a miniszter, illetőleg csak megtartott részesíti államsegélyben, néhány év átmeneti időt enged nekik az ily módon, való berendezkedésre. Nem magyar ajku polgártársainknak elébük jövünk, anélkül, hogy őket anyanyelvük jogos használatában habortanóknak. De aki a maga nemzetiségű iskolájából — mondja igen szépen Apponyi — egy elszigetelt várat akarja alkotni valaminek, ami idegen a magyar állami eszmétől, a magyar nemzeti szellemtől, a magyar hazafiságtól, az ne várja, hogy ezt a várat neki állami segítséggel tataroz-

zuk, sőt legyen arra elkészülve, hogy ezt a várat le is fogjuk rombolni.

Az ekként terbe velt biztosítékok megerősítése végett gondolt azután Apponyi a tanfelügyelet munkájának hatékonyabbá tételére, valamint a tanítóképző-intézetek megfelelő kiegészítésére. Az elsőt azáltal véli elérhetni, ha szakfelügyelőket ad a tanfelügyelők mellé. Ezek a szakfelügyelők azonban csak esetről-esetre s nem véglegesen alkalmaztatnak s így munkájuk értéke kérdés alá jöhet. A tanítóképzőkbe pedig be akarja vinni az államsegélyt s szociális élet nagy kérdéseinek megismertését. Igen helyesen. Helyesen tette volna még azt is, ha megemlékezik arról, hogy a felezzámmal létező felekezeti képzők mellett a tanítók állami képezését végrehajtsa.

Programjának egyéb pontjai éppen csak érintve voltak, anélkül, hogy kifejtette volna őket. Legérdekesebb volt köztük a harmadik egyetem dolga. A miniszter már készen van vele, vagyis terve, sőt helye is meg van írva, de irásztala főlkjában tartja. A jogi oktatás kérdésében azonban előbb értekezletet kíván tartani.

Igen becsületes vallomás volt az is, amit a polgári iskola kérdésében, valamint az egységes középiskola dolgában tett. Még nem látok tisztán sem egyikben, sem másikban, tehát szint nem is vallhatok, mondja. Bizonyára többet ér ez a vallomás annál, mint ért volna az, ha meggyőződés híján szegődött volna egyik vagy másik felfogás mellé. Volt már erre is példa. Apponyi, ha majd jut rá ideje s megfontolja ezeket a kérdéseket — hitem szerint — meg is leli megoldásukat.

Ige és kenyér.

— A képviselőház ülése. —
Sághy Gyula az ő szokásos őszinteségével és bonhomijával körülbelül ezt mondta a képviselőknél:
— Nékem, mint előadónak, a közoktatásügyi tárczát kellene önk előtt agyba-főbe dicsőírnem, vagy kesernyében megkritizálnom. De ha ezt megtenném, akkor fontoskodnám és nagyképszerűsödtem. Miért? azért, mert Apponyi rögtön beszélni fog. Alig hangzott el ez a kedves introdukczió, már felszóltak a függöny és Apponyi ott állott a kíváncsiak előtt. Nem mint

ellenzék szónok állott előttük; nem a bíráló, nem a korholó, nem a dorgáló politikus beszélt, hanem az élet forgatagának középpontjában álló miniszter, aki cselekedni akar és akiktől tetteket várnak.

Tetteket, csakis tetteket.
Apponyi tehát még azt a keskeny retorikai diszt is félretette, amelyet máskor ellenzéki beszédeire fölszóltott tüznél. Anélkül, hogy egyetlen frázist kiejtett volna, nyomban meghatározta, mit is kell „átmeneti kormány” alatt érteni?

— Értjük alatta azt, hogy a kormány a mostani alapon nem hajlandó „állandó”, hanem csak átmenetileg kormányozni.

Ez a definíció maga a márványba vésett precizitás. A kétértelműség semmiféle résen utat hozzája nem találhat. S hogy még kommentálni se lehessen, egy-két glóriát fűz ő maga hozzája:

— Ez az átmenetiség azonban nem azt jelenti, hogy csak a folyó ügyeket intézzük el, dolgozunk a jövőnek is, és lehetőleg kiküszöböljük a válság anyagát.

Dolgozunk a jövőnek!... Más ember szájából kopott szövegeket hullani ki ez a mondat. De Apponyinnál rögtön tette — igazi, kézzel fogható tette — jegyzeteket ki; — még pedig azért, mert az alá a három szó alá a cselekedeteknek hosszú listáját állította.

Ha ezen a listán végigszalad a tekintet, mindjárt észrevehető, hogy Apponyi nemzeti igéket hirdet; de ugyanakkor, amikor lelke a legtisztább és legnemesebb idealizmusban szárnyal, sohasem hagyja el az a gondolat, hogy az ige szétporzódik, ha egy roppant prózai dolagra, a kenyérré, nem támaszkodik.

Itt vannak az egyházak.
Birodalmuk a lélek birodalma. Szemünk mindig a magasságos régiók felé van függesztve. Egyrészt közöttük békességben élnek, a hazaszeretetet keményen kultiválják. De mindez nem elég ám az üdvösséghez. A kongrua... többet nem is kell mondanunk. Ehhez a szépen hangzó szóhoz már egy esomó fogalom odanőtt. A miniszter ezeket a fogalmakat akarja tartalommal megtöltöteni.

A közoktatás terén szintén talált egy másik fogalmat Apponyi. Maga a közoktatás is csak fogalom, mert körülbelül negyvenháromezer gyerek van Magyarországon, a ki nem jár iskolába.

— És éppen a magyar vidékeken a legtöbb az iskolakerülő! — adata be a Háznak a keserű pilulát a szónok.

Alt ezen segíteni kéne. Legalább négy millió korona kell, hogy az a fogalom ne maradjon üres.

Az Egyetértés tárczája.

Péter Pesta esete.

— Az Egyetértés eredeti tárczája. —
Írta: BARÓ NYÁRY ALBERT.
Messziről kikerülte mindenki, ha csak tehetné, Babka Palyát. Csak a gyermekek mertek vele igaz szívvel szóba állani. Azok tudták, hogy ha nem szabadnak el előle, megismogatja a fejüket s olyan furesza törtérik beszél el nekik, hogy csak úgy folyik végig a könyv a neveléstől a gyermekek pufok, piros arczán. Még kraecziart is kaptak palavesszőre tőle. Pedig megmondhatta volna minden gyermeknek, hogy kacsavariják a nyakát, ha beszélni látják az öreg Babkával. Aki maga is mindenütt elmondta, hogy az áltájaróli keresztuton fogadott hűséget az őrdögnek. Még a helyét is megmutatta az őrdög pecsétjének a karján. Eppen olyan volt, mint a minőt a katonák szoktak tüvel beszúrnálni nek festékkel a bőr alá. Ha nem maga mondana, el sem hinnék neki, hogy az őrdög tüzes vassal sűtötte a testére.

Ezek után senki sem csodálkozott azon a dolgon, ami Péter Pestával történt.
A Borsós kereszt oldalon szomszéd volt a két sógor. Babka Palya, meg Péter Pesta. Kicsiny kis pártika volt csak egyik-egyiknek a földje, az is leginkább gazi termelt, meg földi bodzát, de hát még is nagy volt a háboruság a két gazda között. Mindenik magának volt egy olyan darabcskát, amelyiket az ember akár a tenyérével is fel tudott volna mérni, de hát ki hágná a maga jussát? A per régóta többre rugott, mint az egész darab föld ért, de nem hagyták beszűntetni a fiskaósok, akik a sanyaru viszonyok közt miből éljenek másból, mint a parasztok együgyűségéből. Folyt tehát addig a harez, a per, amíg valamelyik ház, meg tehene meg van meg. Addig-addig felebeznék, appellálnak. Haragot azért nem tartott a két sógor, ami bajuk van együtt, azt végzik a járásbíró előtt, a többiben pedig szent a béke. De hát hogy lehessen bizni olyan Istenről elrugaszodott emberben, mint Palya bátya! Nem jó az azzal se barátságot, se haragot tartani. Lám, hogy vesztére tör a saját sógorának is.

Ugy történt a dolog, hogy valóra vette egyik ködös őszi napon a feleségét Péter Pesta, hogy fát hozzon az erdőből. Az uraságiba készült loppni, de hat jut is, marad is ott még több is, másnak is. Felesége vállig tartóztatta gazdáját.
— Ne menjek kied az erdőbe, most mindjárt esteledik, úgy sem vághat elég fát, mer meglassa, el is téved meg, nagy a köd! — Nem értesz te ahhoz asszony — mondult rá az ura s ballagott ki a fehérhegynek.
Esteledik, szürkül. A menyecske ki-kite-kint a kapuból, nem jön-e még az ura. Messzire ugyan nem lát, sűrű a köd, szinte vagni lehetne. Sirva ballag át a szomszédhá, karján a kis Rózsival. Az urának az őcsese lakott ott. „Kis-sebbik uram, nézze, Pesta ki tudja merre tévedhetett, beesteledett már, ahol konditják is már a haragot. Dicsértessék a Jézus Krisztus. Már delután elment az erdőre, a jó Isten áldja meg, gyűjék velem, keressük vala-

— De hát ki az Isten csodájával veszekszik itt kied? — szólta meg az asszony az urat. — Hiszen nincs itt egy árva lelek sem rajtunk kívül.
— Nincsen-e? Hát azt hiszed, bolond vagyok talán, vagy részeg? Hat nem látod, ha nem vagy vak, hogy itt áll mellettem Palya sógor?
— Kicsoda? Palya sógor? — kiáltottak fel meglepetve a többiek is. — Bizony nem látnak itt egy árva leleket sem.
— Ni, aztán igaz. Aztán hová sülyedt el a pokolba? No meg így sem jartam! — mondta nagyot fujsa s zsebkönyvével türelmetlenül kezdte veretékies homlokát.
Haragmet aztán elmondta az ő különös esetét. Mikor megrakodva jött az erdőből, hallagott, hallagott csendesen hazafelé, hát urafia! nem hallja magát szólni. Megismerte, a Palya sógor szólott neki. Azt hitte, hogy hazafelé igyekszik talán ő is s azért hívja, hogy utitárs legyen neki. Maga is megörült, mert a Gim völgyétől jó messze van még a falu s aztán az ilyen Istenverte időben nem valami kellemes egyedül bandusolni. — Hol van sógor — kiáltotta vaktában, nem is sejte, honnét jön hozzá a hang. — Ide jöjj Pesta! Ide! — Hát hol van az ide? — Csak úgy találomra neki vágtam a ködnek. Tezek egy-két lépést, de talán ha a harmadikat tettem volna... akkor láttam csak, hogy a kenderzátót teteje le van a jectől tisztítva s en ott állottam éppen a moesolya szelen. (Hej! az árkanalat, ha beleestem volna, onnan ugyan nem jöttem volna ki tavaszig. Palya sógor meg ott röhögött csendesen a kut kaváján, talán bizony annak örült, hogy ő huzhat majd ki a vízből.

— De hiszen, ha addig levét volna kied abban a moesolyában, amig ő benyújtotta volna érte a kezét, kiteríthetők volna kied, mint az uj kender — siránkozott az asszony.
Akkor eszembe sem jutott, hogy az istentelen készítette volna nekem a bajt. Megszólított szép szerivel. Palya sógor mit csinál kend ott a kútnál? Este van már,

Hiszen nem is olyan sok az a négy millió! Katonáknak a mellényzebuikból többet adnak.

(Ennel a pontnál egy zárójelet nyitott Apponyi: s ebbe a parautázást a kornypolitikának egyik gyönyörű programrészét helyezte el.)

Csakhogy ezekhez a milliókhoz újabb esatlakoznak, mert a tanítók fizetését fel kell emelni. (Visszafojtották a lélegzetüket az emberek és úgy néztek arra, ami most következett.)

A miniszter pedig szőz, tompított hangon mondta el, milyen summában állapította meg a tanítók fizetési minimumát. Három kategória lesz a községek nagysága szerint. Ezer, ezerszáz és ezerszázötzöt kezdő fizetés — öt évenként kétszáz korona korpóllékkal. (Hogy mennyit kellett közölnie, míg a milliárdos budgetből ki tudta ezt hasítani, arról szót sem szőött Apponyi.)

A felekezeti tanítók fizetését szintén kiegészítik emnyire, de... ide föltételezt szurt a miniszter. Az, aki a magyar állam ellen küzd, az a tanító nem várjon segédletet a magyar államtól.

— Várni emelték a nemzetiségiek maguknak; — mondom — hát mi ezt a várt elcsúsztatni nem fogjuk; más esteleksznük vele; le fogjuk rombolni!...

(Apponyi beszéde alatt nem szokott hűde maradni a Ház; de gondolhatják, hogy ez a kijelentés micsoda tüzeket gyújtott.)

Most már csak az a kérdés, hogy a tanítók mikor kaphatják meg ezt a szerény karéj kenyeret: — 1907 július elsején! De addig is ott, ahol a szükség igen kemény ököllel kopog. a segítség nem fog elmaradni!

A népoktatás igéje tehát nem marad üres fogalom. A népet megelégedett tanítók fogják tanítani a jóra, az igazra, a tisztességre. És erre a széles, hatalmas alapra akarja felrakni Apponyi az oktatás többi köbökéjét.)

— Az elvem ebben a munkában az lesz — szólott — hogy míg a népoktatást extenzíve terjesztjük, addig a felsőbb iskolákat intenzíve fejlesztjük!

Es sorra a Ház elé hengerítette a kökoczkákat. A gazdasági iskolákat, a tanítóképzőket, a polgári iskolákat, az ismételő iskolákat, a festőiskolákat, a rajziskolákat.

A jogakadémikát, a harmadik egyetemet (amelynek helyét finom, kissé átlatószerűen felborította bő). Mindegyikről elmondotta, hogyan kívánja kiférni és miképen szeretné őket beilleszteni a magyar kultura épületébe.

Az épület homlokára pedig ezt a dicsvét karczolta föl: — Minden szó, amit a tanteremben leírnak vagy kimondanak: csak a nemzeti gondolat és a nemzeti egység érdekében mondhatók ki, vagy mondható ki!

Hogy pedig ez nem marad írott malaszt, arra garancia az az ember, a kinek az egész Ház tűntető tapsok között nyújtotta át bizalmát.

Apponyi nagy beszéde után — amely mint valami méltóságos golya vonult el a hallgatók előtt — gyöngye, törékeny csouknak bukácsolt a gölya-okozta hullámverésben.

Goldis László nemzetiségi képviselő tiltakozott. Az egész nemzetiségi vegyeskereskedést fölalkolta a hitvány jószágára: Volt ott minden, amire senki sem volt kíváncsi.

Holnap folytatják a közoktatásügyi költségvetés tárgyalását, amely alkalmasint éppen olyan tüzess lesz, mint a földművelésügyi volt.

Darányi Ignácznak különben még mára is maradtak szónokai. Brestyenszky Kálmán arra kérte, hogy az állami uradalmak munkásainak nagyobb napszámot adjon a miniszter.

Molnár Albert a szociálista izgatókról mondott el rettenetes dolgokat. Hogy Székely Ferenc és Lázár Zoltán miket mondtak, már senki sem hallgatta, mert várták... Apponyi.

Részletes tudósításunk a mellékletben van.

A magyar delegáció.

— Saját tudósítástól. —

A közös minisztériumoknak indemnitásra van szükségük. A delegációk nem tudják már ebben az évben letérgetni a közös költségvetést s így a közösvégves ex-leveszedelme fenyegette a Bécsben székelt közös minisztereket. Ennek a veszedelemnek elhárítására rég bevált orvosság az indemnitás és a közös miniszterek is ehhez folyamodtak. Délélt az osztrák delegációtól fölhatalmazást kért báró Burján közös pénzügyminiszter, hogy a jövő év két első hónapjában fedezhesse a közös kiadásokat, de utánan pedig a magyar delegáció elé is ugyanazt a kérés terjesztette. Itt azonban már nem ment olyan simán a dolog, mert Kmetty Károly annak a véleményének adott kifejezést, hogy miután a magyar delegációknak nincsen olyan törvényhozási hatásköre, mint az osztrák delegációknak, az 1906. évi költségvetést pedig már a múlt delegáció megállapította, az indemnitást a törvényhozás újabb delegációknál határozat nélkül is megszavazhatja. Iseket Győző és Ságly Gyula ezzel szemben azt vitatták, hogy igenis szükség van újabb határozatra, mert újabb megállapítás nélkül a törvényhozás sem szabavathatja meg az indemnitást. Gróf Bathydny Tivadar rövid felszólalásában rámutatott arra, hogy ez már az érdemben vitához tartozik és így a delegáció a közös pénzügyminiszter javaslatát az elnök indítványára az egyesült négyes bizottsághoz utasította.

Amelyik négyes bizottság a plenárius ülés után nyomban le is tárgyalta az indemnitási javaslatot, míg a teljes ülés előtt a pénzügyi bizottság intőze el a közös pénzügyminiszter választást és a költségvetés részleteit.

Részletes tudósításunk a következő:

A pénzügyi bizottság.

A pénzügyi bizottság ma délután 4 órakor tárgyalta báró Harkányi Frigyes elnöke által a közös minisztériumokhoz tartozott előterjesztéseit.

Báró Rudnyánszky József előadó ismerteti a közös pénzügyminiszternek a legutóbbi határozatokat egyike arra vonatkozó, hogy a közös pénzügyminiszterium helyettesedése Budapestre. Másika pedig arra, hogy a minisztérium kétféle arányában magyar honpolgárokkal töltsenek be.

Báró Burján István közös pénzügyminiszter előterjeszti a delegáció két határozatára adott választát. Ami a delegációknak Budapestre való áthelyezését illeti, kijelenti a miniszter, hogy

ebben az irányban nem tehet semmit, mint-hogy ennek megvalósítása hatáskörén kívül esik. A határozat különben sem foglal magában utasítást, hanem csak útmutatást ad: Ami a delegációknak azt a határozatot illeti, hogy a miniszterium helyében megválasztandó állások a miniszterium arányában magyar honpolgárokkal töltsenek be, jelenti a miniszter, hogy időközben egy osztrák hivatalnok állása megválasztandó és ennek helyébe magyar állampolgár kinevezése van folyamatban. A határozat intézkedését szükségtelemnek tartja.

Báró Rudnyánszky József előadó mindkét határozat fenntartását ajánlja. Buzáth Ferencnek daczára a miniszter nyilatkozatainak, fenntartandónak véli a határozatot. Burján miniszter kijelenti, hogy nem ellenzi a határozat fenntartását.

Mintán még Szalay László is ily értelemben nyilatkozott, az elnök kijelenti, hogy a bizottság a határozatot fenntartja.

Báró Rudnyánszky József előadó ezután részletesen ismerteti az előirányzatot. Molnár János az első címzést kijelenti, hogy sem az, sem a következő tételket nem fogadja el; indokait majd a teljes ülésben fejti ki.

Az bizottság változatlanul elfogadja a költségvetés előirányzatot.

Rudnyánszky előadó ismerteti ezután a közös pénzügyminiszterium által kezelt négyrebbeli alprapóztva a miniszter által előterjesztett tételket, továbbá a határvám-bevételekre vonatkozó előterjesztést.

Buzáth Ferenc és Wekerle Sándor miniszterelnök nyilatkozatait után az bizottság az előadó javaslata értelmében változatlanul elfogadta az előterjesztéseket.

Báró Rudnyánszky József előadó megemlíti, hogy a közös számszámok eddig 9 magyar állampolgár volt alkalmazva, és a szám most egygyel szaporodott. A közös számszám előirányzatánál a múlt delegáció határozatának fenntartást javasolja. A bizottság ily értelemben határoz.

Ploner Ernő, a közös számvénészek elnöke, a magyar állampolgároknak a közös számvénészeknél való alkalmazását illetőleg kijelenti, hogy a legutóbbi delegációknál ülések óta a közös számszámok száma egygyel szaporodott. Kiemeli, hogy a magasabb állások tulajdonban magyarokkal vannak betöltve. Az egyik osztályfőnök magyar, a két udvari tanácsos egyike, a három osztálytanácsos közül kettő magyar. A hivatalon ezidőig nincsen olyan, hogy a fogalmazó hivatalnokok 28 százaléka magyar állampolgár.

Elnök annak a reménynek ad kifejezést, hogy idővel el fogják érni a kívánt arányt.

Báró Rudnyánszky József ismerteti a költségvetés részleteit, miután az előző a tavalyihoz képest lényegtelen esékely, azt eldögadóra ajánlja.

Az bizottság ily értelemben határoz. Az első a jegyzőkönyv hitelesítésével délután 5 órakor ért véget.

A plenárius ülés.

A magyar kormány részéről jelen vannak: Wekerle Sándor miniszterelnök, Jekelfalussy Lajos honvédelmi miniszter; a közös miniszterium közöl: báró Aehrenthal-Leon Alajos közös külügyminiszter, Schönauh Ferenc táborsernagy, közös hadügyminiszter, báró Burján István közös pénzügyminiszter és Monteleucchi Bernárd kongresszustanácsnok.

Elnök: Az ülés megnyitott. A jegyzőkönyv vezetésére Zhoray Miklós, a szótlan kiváncsi felhívására Semsey László jegyző uras kérem fel. Kérem felolvassni a legutóbbi ülés jegyzőkönyvét.

Semsey László jegyző felolvassa a november 25-én tartott ülés jegyzőkönyvét, melyet hitelesítenek.

Elnök: Fel fog olvastani a miniszterelnök átiratát.

Semsey László jegyző felolvassa a miniszterelnök átiratát, melyely bejelenti, hogy a delegáció ülés előtt felmerülő sajtószolgálat céljából Ábrányi Kornél miniszteri tanácsost, a sajtóosztály főosztály bízta meg.

Elnök: Tudomásul véteik. Olvastatni fog a közös külügyminisztérium által.

Semsey László jegyző olvassa Aehrenthal közös külügyminiszter átiratát, melyely közli, hogy az osztrák delegáció a maga jegyzőve Exner Vilmos dr. Glahnzky Szaniszló, báró oichai Glanz Hingó és dr. Schlegel József bizottsági tagokat, hözmagyank pedig a lemondott báró Prandau-Hillebrandt Albert helyébe Amorsberg Ferenc József herceget választotta meg.

rol odakint a hidegben, hóban, mikor nem muszáj. Már mégis okosabban is el lehetne a rövid tél napokat tölteni, ha lidércze van valakinek, mint Babka Palya teszi.

Akkor estétől fogva nagyon meglemezedett az állapota Palya batyának. Kirázta a hideg, s olyan forró lett a teste, mint a tűz. Kihozták mégis hozzá az orvost.

— Hol fázhatott meg az öreg? — kérdezte felesővala.

— Schol tekintetes orvos ur — felelt rá Nétiné, dunnával takargatom már negyed nap óta.

— Akkor hogy kaphatott tífoidnyuladást? — dünnyögött az orvos. — Ha holnapra meg nem hal, hát küldjenek be megint értem.

De bizony nem volt már szükség akkorára orvosra. Szépen meggyönt Palya batya hajnalban és déli harangszókor már ki volt terítve. Ha két ember: Palya batya, akkor hiába temetik el most. Az egyik fekszik a koporsóban, a másik meg majd kéborol a faluban tovább, hogy megrossza az embereket.

Aznap, mikor meghalt az öreg Palya, kornyan tudott aludni senki a faluban mind azt lestek, mikor fordul meg az abbas, mikor nyílik az ajtó. Ugyan melyik ruhában jön majd Palya batya? Abban-e amiben eltemették; vagy leakasztja a nagy ködmönt is, hogy ne fázessék a faluban. A veje nem is merté álló egy hónapig felvenni a jó barátai borbékecsudá. Látha kellene az öregnek, aztán megbaragudna érte, hogy a veje hordja.

Várták, várták, de bizony nem jött ő vissza soha. Talán nem volt keresni valója. Ő nem tartozott senkinek, neki sem tartozott senki. Vagy talán megfört igazán halál előtt? Talán azért kapott nyugodalmat, mert olyan tördelmes volt a gyónása. Pedig akkor is hazudott az öreg. Ki hinné el neki, hogy soha sem tagadta meg az Istent, hogy neü cimborait az ördöggel. Hogy csak bolondult tette a falut. Pedig ezt mondta utolsó órájában az esperensenek.

De bizony hiába mondta halálkálása perczében is azt, senki sem mosta le róla a bősorkány nevet, holta után sem.

Elnök: Tudomásul szolgál. Jelentem, hogy gróf Zichy Ákos betegsége következtében nem vehet részt a legközelebbi ülésen, gróf Széchenyi pótlólag hívta be. Tudomásul szolgál. Az egyeztető bécsei bizottságban Barabás Béla tagsága helye megválasztandó, jvasalom, hogy ezen tagsági hely ujra betöltések válasszást átal, mely a legközelebbi ülés elején lenne megjelendő. (Helyeslés.) A közös pénzügyminiszter ur kíván szólni.

Báró Burján István közös pénzügyminiszter: T. országos bizottság! A közös miniszterium nevében van szerencsem egy előterjesztést be nyújtani, melyely az 1907-ik év két első hónapjában felmerlendő közös költségek megállapítását kéri.

Elnök: Hivatkozva az országos bizottságnak hasonló esetekben mindig követett gyakorlatára, azon javaslatot teszem, hogy ezen már kinyomtatott előterjesztést méltóságosak tárgyalás és jelentéssel végezt kiadja a négyes egyesült bizottságnak, mely azonnal ezen ülés után hozza foghat a tárgyaláshoz és jelentést tehet.

Kmetty Károly: T. országos bizottság! Mídün arról van szó, hogy a közös minisztérium költségeit a jövő év két hónapjára megállapítsuk s amidőn hivatkozást történt az eddigi gyakorlatra is, azt hiszem, lehetetlen teljesen szólni a kérdésnek, mert a kérdés és minden szó nélkül határozati emeli azt, amit a közös pénzügyminiszter ur kíván. (Halljuk.) En azt hiszem, hogy mi itt egy alkotmányügyi kérdés elé vagyunk állva, aminek okát én abban keresem, hogy a közös körre vonatkozó két törvény, nevezetesen az 1867. december 31-én kelt osztrák birodalmi és az 1867-iki XII. magyar törvény a delegációra vonatkozólag igen eltérő módon határoz. Az osztrák törvény a delegációknak törvényhozási jogot ad, míg a magyar törvényt ezzel a joggal nem ruháza föl. Az a kérdés, vajjon a magyar törvénynek megfelelő lenne-e, ha mi a jövő év két hónapjára indemnitást adunk. Ez teljesen fölösleges, mert a költségek megállapítására szükség nincsen, mert az már megtörtént, meg a megállás a magyar országgyűlés jogkörébe tartozik. Ha a magyar országgyűlés az indemnitást megszavazza, akkor ez érvényes a közös minisztériumokra is.

Iseket Győző: Ettől a fölfogástól eltérőleg azt hiszi, hogy az indemnitás megállása nem fölösleges. A magyar közjogi ítéletekkel bebizonyítják, hogy az indemnitás jogok megválasztása az országgyűlés jogkörébe tartozik. Ha a magyar országgyűlés az indemnitást megszavazza, akkor ez érvényes a közös minisztériumokra is.

Elnök: Hivatkozva az országos bizottságnak hasonló esetekben mindig követett gyakorlatára, azon javaslatot teszem, hogy ezen már kinyomtatott előterjesztést méltóságosak tárgyalás és jelentéssel végezt kiadja a négyes egyesült bizottságnak, mely azonnal ezen ülés után hozza foghat a tárgyaláshoz és jelentést tehet.

Kmetty Károly: T. országos bizottság! Mídün arról van szó, hogy a közös minisztérium költségeit a jövő év két hónapjára megállapítsuk s amidőn hivatkozást történt az eddigi gyakorlatra is, azt hiszem, lehetetlen teljesen szólni a kérdésnek, mert a kérdés és minden szó nélkül határozati emeli azt, amit a közös pénzügyminiszter ur kíván. (Halljuk.) En azt hiszem, hogy mi itt egy alkotmányügyi kérdés elé vagyunk állva, aminek okát én abban keresem, hogy a közös körre vonatkozó két törvény, nevezetesen az 1867. december 31-én kelt osztrák birodalmi és az 1867-iki XII. magyar törvény a delegációra vonatkozólag igen eltérő módon határoz. Az osztrák törvény a delegációknak törvényhozási jogot ad, míg a magyar törvényt ezzel a joggal nem ruháza föl. Az a kérdés, vajjon a magyar törvénynek megfelelő lenne-e, ha mi a jövő év két hónapjára indemnitást adunk. Ez teljesen fölösleges, mert a költségek megállapítására szükség nincsen, mert az már megtörtént, meg a megállás a magyar országgyűlés jogkörébe tartozik. Ha a magyar országgyűlés az indemnitást megszavazza, akkor ez érvényes a közös minisztériumokra is.

Iseket Győző: Ettől a fölfogástól eltérőleg azt hiszi, hogy az indemnitás megállása nem fölösleges. A magyar közjogi ítéletekkel bebizonyítják, hogy az indemnitás jogok megválasztása az országgyűlés jogkörébe tartozik. Ha a magyar országgyűlés az indemnitást megszavazza, akkor ez érvényes a közös minisztériumokra is.

Elnök: Hivatkozva az országos bizottságnak hasonló esetekben mindig követett gyakorlatára, azon javaslatot teszem, hogy ezen már kinyomtatott előterjesztést méltóságosak tárgyalás és jelentéssel végezt kiadja a négyes egyesült bizottságnak, mely azonnal ezen ülés után hozza foghat a tárgyaláshoz és jelentést tehet.

Kmetty Károly: T. országos bizottság! Mídün arról van szó, hogy a közös minisztérium költségeit a jövő év két hónapjára megállapítsuk s amidőn hivatkozást történt az eddigi gyakorlatra is, azt hiszem, lehetetlen teljesen szólni a kérdésnek, mert a kérdés és minden szó nélkül határozati emeli azt, amit a közös pénzügyminiszter ur kíván. (Halljuk.) En azt hiszem, hogy mi itt egy alkotmányügyi kérdés elé vagyunk állva, aminek okát én abban keresem, hogy a közös körre vonatkozó két törvény, nevezetesen az 1867. december 31-én kelt osztrák birodalmi és az 1867-iki XII. magyar törvény a delegációra vonatkozólag igen eltérő módon határoz. Az osztrák törvény a delegációknak törvényhozási jogot ad, míg a magyar törvényt ezzel a joggal nem ruháza föl. Az a kérdés, vajjon a magyar törvénynek megfelelő lenne-e, ha mi a jövő év két hónapjára indemnitást adunk. Ez teljesen fölösleges, mert a költségek megállapítására szükség nincsen, mert az már megtörtént, meg a megállás a magyar országgyűlés jogkörébe tartozik. Ha a magyar országgyűlés az indemnitást megszavazza, akkor ez érvényes a közös minisztériumokra is.

Iseket Győző: Ettől a fölfogástól eltérőleg azt hiszi, hogy az indemnitás megállása nem fölösleges. A magyar közjogi ítéletekkel bebizonyítják, hogy az indemnitás jogok megválasztása az országgyűlés jogkörébe tartozik. Ha a magyar országgyűlés az indemnitást megszavazza, akkor ez érvényes a közös minisztériumokra is.

Elnök: Hivatkozva az országos bizottságnak hasonló esetekben mindig követett gyakorlatára, azon javaslatot teszem, hogy ezen már kinyomtatott előterjesztést méltóságosak tárgyalás és jelentéssel végezt kiadja a négyes egyesült bizottságnak, mely azonnal ezen ülés után hozza foghat a tárgyaláshoz és jelentést tehet.

Kmetty Károly: T. országos bizottság! Mídün arról van szó, hogy a közös minisztérium költségeit a jövő év két hónapjára megállapítsuk s amidőn hivatkozást történt az eddigi gyakorlatra is, azt hiszem, lehetetlen teljesen szólni a kérdésnek, mert a kérdés és minden szó nélkül határozati emeli azt, amit a közös pénzügyminiszter ur kíván. (Halljuk.) En azt hiszem, hogy mi itt egy alkotmányügyi kérdés elé vagyunk állva, aminek okát én abban keresem, hogy a közös körre vonatkozó két törvény, nevezetesen az 1867. december 31-én kelt osztrák birodalmi és az 1867-iki XII. magyar törvény a delegációra vonatkozólag igen eltérő módon határoz. Az osztrák törvény a delegációknak törvényhozási jogot ad, míg a magyar törvényt ezzel a joggal nem ruháza föl. Az a kérdés, vajjon a magyar törvénynek megfelelő lenne-e, ha mi a jövő év két hónapjára indemnitást adunk. Ez teljesen fölösleges, mert a költségek megállapítására szükség nincsen, mert az már megtörtént, meg a megállás a magyar országgyűlés jogkörébe tartozik. Ha a magyar országgyűlés az indemnitást megszavazza, akkor ez érvényes a közös minisztériumokra is.

Iseket Győző: Ettől a fölfogástól eltérőleg azt hiszi, hogy az indemnitás megállása nem fölösleges. A magyar közjogi ítéletekkel bebizonyítják, hogy az indemnitás jogok megválasztása az országgyűlés jogkörébe tartozik. Ha a magyar országgyűlés az indemnitást megszavazza, akkor ez érvényes a közös minisztériumokra is.

Elnök: Hivatkozva az országos bizottságnak hasonló esetekben mindig követett gyakorlatára, azon javaslatot teszem, hogy ezen már kinyomtatott előterjesztést méltóságosak tárgyalás és jelentéssel végezt kiadja a négyes egyesült bizottságnak, mely azonnal ezen ülés után hozza foghat a tárgyaláshoz és jelentést tehet.

Kmetty Károly: T. országos bizottság! Mídün arról van szó, hogy a közös minisztérium költségeit a jövő év két hónapjára megállapítsuk s amidőn hivatkozást történt az eddigi gyakorlatra is, azt hiszem, lehetetlen teljesen szólni a kérdésnek, mert a kérdés és minden szó nélkül határozati emeli azt, amit a közös pénzügyminiszter ur kíván. (Halljuk.) En azt hiszem, hogy mi itt egy alkotmányügyi kérdés elé vagyunk állva, aminek okát én abban keresem, hogy a közös körre vonatkozó két törvény, nevezetesen az 1867. december 31-én kelt osztrák birodalmi és az 1867-iki XII. magyar törvény a delegációra vonatkozólag igen eltérő módon határoz. Az osztrák törvény a delegációknak törvényhozási jogot ad, míg a magyar törvényt ezzel a joggal nem ruháza föl. Az a kérdés, vajjon a magyar törvénynek megfelelő lenne-e, ha mi a jövő év két hónapjára indemnitást adunk. Ez teljesen fölösleges, mert a költségek megállapítására szükség nincsen, mert az már megtörtént, meg a megállás a magyar országgyűlés jogkörébe tartozik. Ha a magyar országgyűlés az indemnitást megszavazza, akkor ez érvényes a közös minisztériumokra is.

Iseket Győző: Ettől a fölfogástól eltérőleg azt hiszi, hogy az indemnitás megállása nem fölösleges. A magyar közjogi ítéletekkel bebizonyítják, hogy az indemnitás jogok megválasztása az országgyűlés jogkörébe tartozik. Ha a magyar országgyűlés az indemnitást megszavazza, akkor ez érvényes a közös minisztériumokra is.

Elnök: Hivatkozva az országos bizottságnak hasonló esetekben mindig követett gyakorlatára, azon javaslatot teszem, hogy ezen már kinyomtatott előterjesztést méltóságosak tárgyalás és jelentéssel végezt kiadja a négyes egyesült bizottságnak, mely azonnal ezen ülés után hozza foghat a tárgyaláshoz és jelentést tehet.

Kmetty Károly: T. országos bizottság! Mídün arról van szó, hogy a közös minisztérium költségeit a jövő év két hónapjára megállapítsuk s amidőn hivatkozást történt az eddigi gyakorlatra is, azt hiszem, lehetetlen teljesen szólni a kérdésnek, mert a kérdés és minden szó nélkül határozati emeli azt, amit a közös pénzügyminiszter ur kíván. (Halljuk.) En azt hiszem, hogy mi itt egy alkotmányügyi kérdés elé vagyunk állva, aminek okát én abban keresem, hogy a közös körre vonatkozó két törvény, nevezetesen az 1867. december 31-én kelt osztrák birodalmi és az 1867-iki XII. magyar törvény a delegációra vonatkozólag igen eltérő módon határoz. Az osztrák törvény a delegációknak törvényhozási jogot ad, míg a magyar törvényt ezzel a joggal nem ruháza föl. Az a kérdés, vajjon a magyar törvénynek megfelelő lenne-e, ha mi a jövő év két hónapjára indemnitást adunk. Ez teljesen fölösleges, mert a költségek megállapítására szükség nincsen, mert az már megtörtént, meg a megállás a magyar országgyűlés jogkörébe tartozik. Ha a magyar országgyűlés az indemnitást megszavazza, akkor ez érvényes a közös minisztériumokra is.

Iseket Győző: Ettől a fölfogástól eltérőleg azt hiszi, hogy az indemnitás megállása nem fölösleges. A magyar közjogi ítéletekkel bebizonyítják, hogy az indemnitás jogok megválasztása az országgyűlés jogkörébe tartozik. Ha a magyar országgyűlés az indemnitást megszavazza, akkor ez érvényes a közös minisztériumokra is.

Elnök: Hivatkozva az országos bizottságnak hasonló esetekben mindig követett gyakorlatára, azon javaslatot teszem, hogy ezen már kinyomtatott előterjesztést méltóságosak tárgyalás és jelentéssel végezt kiadja a négyes egyesült bizottságnak, mely azonnal ezen ülés után hozza foghat a tárgyaláshoz és jelentést tehet.

Kmetty Károly: T. országos bizottság! Mídün arról van szó, hogy a közös minisztérium költségeit a jövő év két hónapjára megállapítsuk s amidőn hivatkozást történt az eddigi gyakorlatra is, azt hiszem, lehetetlen teljesen szólni a kérdésnek, mert a kérdés és minden szó nélkül határozati emeli azt, amit a közös pénzügyminiszter ur kíván. (Halljuk.) En azt hiszem, hogy mi itt egy alkotmányügyi kérdés elé vagyunk állva, aminek okát én abban keresem, hogy a közös körre vonatkozó két törvény, nevezetesen az 1867. december 31-én kelt osztrák birodalmi és az 1867-iki XII. magyar törvény a delegációra vonatkozólag igen eltérő módon határoz. Az osztrák törvény a delegációknak törvényhozási jogot ad, míg a magyar törvényt ezzel a joggal nem ruháza föl. Az a kérdés, vajjon a magyar törvénynek megfelelő lenne-e, ha mi a jövő év két hónapjára indemnitást adunk. Ez teljesen fölösleges, mert a költségek megállapítására szükség nincsen, mert az már megtörtént, meg a megállás a magyar országgyűlés jogkörébe tartozik. Ha a magyar országgyűlés az indemnitást megszavazza, akkor ez érvényes a közös minisztériumokra is.

Iseket Győző: Ettől a fölfogástól eltérőleg azt hiszi, hogy az indemnitás megállása nem fölösleges. A magyar közjogi ítéletekkel bebizonyítják, hogy az indemnitás jogok megválasztása az országgyűlés jogkörébe tartozik. Ha a magyar országgyűlés az indemnitást megszavazza, akkor ez érvényes a közös minisztériumokra is.

Elnök: Hivatkozva az országos bizottságnak hasonló esetekben mindig követett gyakorlatára, azon javaslatot teszem, hogy ezen már kinyomtatott előterjesztést méltóságosak tárgyalás és jelentéssel végezt kiadja a négyes egyesült bizottságnak, mely azonnal ezen ülés után hozza foghat a tárgyaláshoz és jelentést tehet.

Kmetty Károly: T. országos bizottság! Mídün arról van szó, hogy a közös minisztérium költségeit a jövő év két hónapjára megállapítsuk s amidőn hivatkozást történt az eddigi gyakorlatra is, azt hiszem, lehetetlen teljesen szólni a kérdésnek, mert a kérdés és minden szó nélkül határozati emeli azt, amit a közös pénzügyminiszter ur kíván. (Halljuk.) En azt hiszem, hogy mi itt egy alkotmányügyi kérdés elé vagyunk állva, aminek okát én abban keresem, hogy a közös körre vonatkozó két törvény, nevezetesen az 1867. december 31-én kelt osztrák birodalmi és az 1867-iki XII. magyar törvény a delegációra vonatkozólag igen eltérő módon határoz. Az osztrák törvény a delegációknak törvényhozási jogot ad, míg a magyar törvényt ezzel a joggal nem ruháza föl. Az a kérdés, vajjon a magyar törvénynek megfelelő lenne-e, ha mi a jövő év két hónapjára indemnitást adunk. Ez teljesen fölösleges, mert a költségek megállapítására szükség nincsen, mert az már megtörtént, meg a megállás a magyar országgyűlés jogkörébe tartozik. Ha a magyar országgyűlés az indemnitást megszavazza, akkor ez érvényes a közös minisztériumokra is.

Iseket Győző: Ettől a fölfogástól eltérőleg azt hiszi, hogy az indemnitás megállása nem fölösleges. A magyar közjogi ítéletekkel bebizonyítják, hogy az indemnitás jogok megválasztása az országgyűlés jogkörébe tartozik. Ha a magyar országgyűlés az indemnitást megszavazza, akkor ez érvényes a közös minisztériumokra is.

Elnök: Hivatkozva az országos bizottságnak hasonló esetekben mindig követett gyakorlatára, azon javaslatot teszem, hogy ezen már kinyomtatott előterjesztést méltóságosak tárgyalás és jelentéssel végezt kiadja a négyes egyesült bizottságnak, mely azonnal ezen ülés után hozza foghat a tárgyaláshoz és jelentést tehet.

Kmetty Károly: T. országos bizottság! Mídün arról van szó, hogy a közös minisztérium költségeit a jövő év két hónapjára megállapítsuk s amidőn hivatkozást történt az eddigi gyakorlatra is, azt hiszem, lehetetlen teljesen szólni a kérdésnek, mert a kérdés és minden szó nélkül határozati emeli azt, amit a közös pénzügyminiszter ur kíván. (Halljuk.) En azt hiszem, hogy mi itt egy alkotmányügyi kérdés elé vagyunk állva, aminek okát én abban keresem, hogy a közös körre vonatkozó két törvény, nevezetesen az 1867. december 31-én kelt osztrák birodalmi és az 1867-iki XII. magyar törvény a delegációra vonatkozólag igen eltérő módon határoz. Az osztrák törvény a delegációknak törvényhozási jogot ad, míg a magyar törvényt ezzel a joggal nem ruháza föl. Az a kérdés, vajjon a magyar törvénynek megfelelő lenne-e, ha mi a jövő év két hónapjára indemnitást adunk. Ez teljesen fölösleges, mert a költségek megállapítására szükség nincsen, mert az már megtörtént, meg a megállás a magyar országgyűlés jogkörébe tartozik. Ha a magyar országgyűlés az indemnitást megszavazza, akkor ez érvényes a közös minisztériumokra is.

Iseket Győző: Ettől a fölfogástól eltérőleg azt hiszi, hogy az indemnitás megállása nem fölösleges. A magyar közjogi ítéletekkel bebizonyítják, hogy az indemnitás jogok megválasztása az országgyűlés jogkörébe tartozik. Ha a magyar országgyűlés az indemnitást megszavazza, akkor ez érvényes a közös minisztériumokra is.

Zászlak. A tanácskozáson résztvevők: magyar részről az előbbiektől államtitkaron kívül dr. Popovics Sándor és Mezőssy Béla államtitkarak, Ottvári István miniszteri tanácsos, Hentel Béla udvari tanácsos, Lers Vilmos és Teleszky János osztálytanácsosok, Dobóky miniszteri tanácsos a földművelésügyi minisztérium részéről és Neumann Károly osztálytanácsos a kereskedelem

nök a küldöttséget szívesen fogadta s válaszában kifejtette, hogy amennyiben a város anyagi helyzete azt megengedi, kérelmüknek támogatást adjon...

Függetlenségi pártvezetkedés a Székelyföldön. Dícsőszentmártonból táviratoztak: A kis-küldöttség...

Az osztrák delegáció plenáris ülése.

Saját tudósítónktól.

Az osztrák delegáció, megalakuló plenáriuma óta, ma tartotta első plenáris ülését. Az ülés megvitatása délelőtti tíz óra...

A közös miniszterek azonban, a kik közül pedig csak Aehrenthal külügyminiszterre nézve volt nagyon fontos a mai plenarium, dícsőszentmártonban...

Napirend előtt interpellációs bejelentések történtek, aztán ráter a plenárium a külügyi indemntisra, amelyet a bizottság javaslata szerint jóváhagyással fogadnak...

Bobrinszky lovag sürgősségi indítványt terjeszt elő, mely szerint a delegáció utasítsa a költségvetésükről vonatkozó javaslatot...

Bobrinszky lovag sürgősségi indítványt terjeszt elő, mely szerint a delegáció utasítsa a költségvetésükről vonatkozó javaslatot...

Bobrinszky lovag sürgősségi indítványt terjeszt elő, mely szerint a delegáció utasítsa a költségvetésükről vonatkozó javaslatot...

Bobrinszky lovag sürgősségi indítványt terjeszt elő, mely szerint a delegáció utasítsa a költségvetésükről vonatkozó javaslatot...

ket s hogy az új vezérkari főnök volt az, aki az új határerődmények létesítését sürgette...

Dr. Baerenreuther: A monarchának Olaszországhoz való viszonyáról beszélt s konstataja, hogy a két kabinet között teljes az egyetértés...

Klofac: Konstataja, hogy külügyi politikánk mindenütt vereséget szenvedett és hogy Goltchowski politikája nemcsak határaink kérdésében, de gazdaságilag is ártott Ausztriának...

Dr. Baerenreuther: A monarchának Olaszországhoz való viszonyáról beszélt s konstataja, hogy a két kabinet között teljes az egyetértés...

Kramarz: Nem találja a külpolitikai viszonyokat megnyugtatóknak. Sajnákozással említi, hogy Olaszországhoz való viszonyunk feszült...

Dr. Krancher delegátus arról beszél, hogy az osztrák és a magyar törvények másképpen intézkednek a delegációiról. Majd a választói jog reformjáról szól és az uralkodó bizottságának határozatát helyteleníti...

Dobernig delegátus kifejezést ad annak a meggyőződésnek, hogy a németek és osztrákok szoros barátsága továbbra is fenn fog maradni és ezt a külügyminiszter támogatni fogja...

Dr. Vinkovics: A magyarországi szlávok megértésének beállítását és helyeslik eljárásunkat. A koalíciónak szeméret vetik, hogy egyetértéssel...

Dr. Frank: Zsivói Juriga! A magyarországi szlávok megértésének beállítását és helyeslik eljárásunkat. A koalíciónak szeméret vetik, hogy egyetértéssel...

Bosniak: Nem. Mi Horvátország önállóságát követeljük. Vinkovics: A felirat csak Dalmácia visszacsatolását követeli, mert a tényleges törvényalapján áll.

Persis (közbeiktált): Es Fiume? (Élénk ellenszöveg a koalíció padjából.) Vinkovics: Azután kijelenti, hogy már azért sem lépne be a Starcevic-párt tagjai közé...

Dr. Frank (közbeiktált): Ez mégis szemtelenség! Az incidens következtében óriási láрма támad. Minthogy a láрма az elnök eszengésére sem csökkent, az elnök a nagy zajban az ülést felfüggeszti.

Dr. Budisavljevic: Hiszen ez nem közjogi, hanem csak a nemzeti lobogók. Tomac: A felirat egyre csak Szent István koronát és nem Horvátország koronáját említi.

Dr. Frank József azt indítványozza, hogy az első alelnököt a holnapi ülésen választják meg. Miután az ülés már berekesztették és a koalíciópárti képviselők nagyrésze már eltávozott a teremből...

Az egész világ feszült érdeklődéssel néz azok elé az események elé, a melyek most Franciaországban le fognak játszódni. A harc, amely most ott folyik, világtörténelmi jelentőségű, mert a régi investitúra...

De az egyház évtizedek óta harcolt titokban a francia köztársaság ellen. Azt lehet mondani, hogy állandóan a köztársaság ellenségével szövöttekett s nyilvános istentiszteletekben imádkoztak a monarchia visszaállításáért.

Ezt a harcot végig kell küzdeni s a világ századokkal esik vissza, ha ebben a harcban a köztársaság marad alul. Ma a következő táviratok érkeztek: Róma, decz. 13. A Stefani-ügynökség jelenti: A szentszék hír szerint az összes hatalmakhoz jegyzékint intéz, melyben tiltakozik a volt nunciatura leváltárának önkényes megváltása ellen...

Páris, decz. 13. A bordeauxi, mendi és st-brieni püspöki palotákban, mendi és st-brieni püspöki palotákban, mendi és st-brieni püspöki palotákban, mendi és st-brieni püspöki palotákban...

Frankfurt, decz. 13. Párisból táviratoztak a „Frankf. Ztg.”-nak: A pápai nunciaturán ma délelőtt még egy motozást tartottak. A kormányak bizonyítékai vannak, hogy a Vatikán a francia püspökökkel megállapította és szervezte az ellenállást...

Róma, decz. 13. Msgr Montagnini Párisból ideérkezett. A pályaudvaron rá váró kocsiba szállott és egyenesen a Vatikánba hajtott.

Páris, decz. 13. Pichon külügyminiszter megbízásából Gavary, a külügyminisztérium igazgatója, Ducasse vizsgálóbíróhoz ment, aki a volt nunciatus palotájában talált okmányok megvizsgálásával van megbízva és kijelentette az előtt, hogy mindazon iratok, amelyek a Vatikánval való diplomáciai viszony megújítására előtti időben keltek...

Páris, decz. 13. Hir szerint a pápa Richárd bíboros-érseket megkínálta a volt nunciatus palotájával, hogy használja azt székhelyül. A bíboros azonban egyelőre valószínűleg a Denis-Cochin képviselő által felajánlott palotába költözik.

(Saját tudósítónktól.) Radikálisokból és republikánusokból álló sokaság a Palazzo Farnese elé akart vonulni, hogy tüntetést rendezzen a francia kormány mellett, de a rendőrség szétoszlatta a tüntetőket, a kik Franciaországot és Clemenceaut el-tették.

(Saját tudósítónktól.) Beszélük, hogy Richard érsek beteggyógyában akarja bevárni a rendőrséget s nem hajlandó átköltözni a Denis-Cochin konzervatív képviselő palotájába. A pápa felajánlotta az érseknek a Rue Elyseen levő nunciatura palotáját, de Richard nem akar az Elyseepalota szomszédságában lakni.

Az istentiszteletek ma a párisi templomban nyugodtan végeződtek, csak a Madelaine székesegyházban volt botrány. Letartóztattak egy szuhancot, mert nem vette a kalapját és cigarettára akart gyujtani a templomban.

A Néptakarékpénztár botránya. Udvar Ferenc országgyűlési képviselő-ről napok óta különös hírek keringtek. Mindenfelé beszélik, hogy Udvar Ferenc, a Budapesti Központi Néptakarékpénztár igazgatója megszökött a fővárosból egy esomó visszafelé elkövetése után.

Udvar Ferencet 1902-ben választották meg néppárti programmal Zircen, Veszprém megyében. Egyike a néppárt legagilisabb embereinek, ki akkor, a mikor az a terv merült fel, hogy a néppárt a név között gazdasági agitációt indít, teljes erővel és nagy ambícióval fogott hozzá a program keresztülvételéhez.

ban segítségére volt. A kihallgatást Marinovich rendőrkapitány vezette és ennek végével elrendelte Severa és Horváth letartóztatását. Az eset előzményei a következők. Amikor a központi Néptakarékpénztár, mely a Nagykorona-utca 8. szám alatt létezett, nem tudott kötelezettségének eleget tenni, Severa Károly 22 esztendőss joghallgató nevére 50,000 koronáról szóló takarékkönyvecskét állítottak ki.

A közgyűzői okiratra azért volt szükség, hogy annál nagyobb hitelle találjon a könyv realis alapja. A könyvecskén a következő megjegyzés volt: — Csak 1908. évben folyósítható! Severa ehhez a megjegyzéshez azt a mesét fűzte, hogy a könyvecske azért van lejárathoz kötve, mert ő csak 1908-ban lesz nagykorú és csak akkor rendelkezhetik az összeg felett.

Severa a hamis könyv alapján pénzügyiügynökké lépett összekötöttetésbe, akiknek a segítségével Gólniczky Géza nyugalmazott főhadnagyolt 36,000 koronát vett kölcsön, a takarékpénztári könyvet zálogul hagyva a földirtokosnál. Közben a takarékpénztár megbukott, több feljelentést tettek ellene, Gólniczky is jelentkezett a Severa nevére kiállított takarékpénztári könyvvel, bejelentve az igényét. Ekkor kiderült a család és a hamisítás. Gólniczky ekkor dr. Ráth Endre országgyűlési képviselő és ügyvéd útján sürgős feljelentést tett, melynek eredménye a mai letartóztatás.

A feljelentés Udvaryt is okirathamisítás vádolja, de őt még nem lehetett mint terheltet megidézni, mert országgyűlési képviselő, akit védi az immunitás. A büntető irati ma átmentek az ügyészségre és a vizsgálóbíró fogja ajánlani a vádatanácsnak, hogy kérje a képviselőháztól Udvar kiadatását.

Severa Károly. Severa Károly milliommós-családok a gyermeke. Az apja tavaly halt meg és három millió kétszáz ezer korona vagyon hagyott hátra. A Károly-körút 14. és 20. számú bérházak, a Pápa és Győr közt elterülő kétezer holdas birtok jutott az örökösöknek, akik négyen vannak: özvegy Severa Károlyné, a ma letartóztatott fiatal joghallgató és két leánytestvér. Egyforma rész illeti meg az örökösöket s így 800,000 korona vagyonuk van Severa Károly. Csak hogy miután kiskorú, vagyonát az árvászek kezelte. Nem tudott már anyjától pénzt kapni, aki egy esztendő alatt kétszáz ezer korona adósságot fizetett érte. A fiatal gavalier ezért fordult a csaláshoz. Severa Károly gavalier szerepet játszott. Mágnessokkal és dzsentrikel barátokozott. Állandó alakja volt a turfnak, ahol nagy összegekkel játszott a bukméke-reknd.

Udvar Ferencet 1902-ben választották meg néppárti programmal Zircen, Veszprém megyében. Egyike a néppárt legagilisabb embereinek, ki akkor, a mikor az a terv merült fel, hogy a néppárt a név között gazdasági agitációt indít, teljes erővel és nagy ambícióval fogott hozzá a program keresztülvételéhez. A Központi Néptakarékpénztáron kívül még a szombathelyi városi takarékpénztár és a vas- és zalamegyei első takarékpénztár élén állott. Udvarnak azonban szerencsétlen keze volt és könnyelmű, merész spekulációival válságba sodorta mind a három intézetet. Utóbbi időben már oly szűk viszonyok közé jutott, hogy oly ismerősöseitől kellett csekély összegű kölcsönöket felvennie. A szombathelyi városi takarékpénztár és a vas- és zalamegyei első takarékpénztár esőbejutása igen nagy csapás volt a dunántúli köznépre, mely vakon hitt a pénzügyi tevékenységében és keservesen összegyűjtött filléereket ott helyezték el. Udvar különben egy esomó más embert is magával rántott. Többek közt dr. Jegyey Antal szombathelyi közgyűzőt, ki az ottani pénzügyi igazgatója volt. Mikor Jegyey látta, hogy minden veszve van, agyonlőtte magát. Hátrahagyott leveleiben Udvaryt nevezte meg, mint halálának okozóját.

Jebb feljelentések. Ráth Endre képviselő a mai napon feljelentette még Udvar Ferencet, Medgyessy pénztárost és két ügynököt, akiket a letartóztatott Severa Károly joghallgató és Horváth Béla titkár által elkövetett okirathamisításban és csalásban büntetésre nevez meg. A károsultak Gólniczky Géza földirtokos, öz. Vértessy Ivánné magánzó és Janus Alajos magánzó. Severét és Horváthot ma egész délelőtt kihallgatta Marinovich rendőrkapitány. A két vádolt beismerte, hogy az ötvenezer korona, amelyről a takarékpénztári könyv szólt, tényleg nem volt befizetve. Az nem is létezett. A hamis takarékpénztári könyvet Udvar is sajátkezűleg aláírta. Most a törvényszék vádatanácsa Udvar kiadatását fogja kérni a képviselőháztól. Az természetesen már más kérdés, hogy Udvar be fogja-e várni azt az időpontot, amíg a képviselőház eleget tesz a törvényszék vádatanácsa kérelmének. Valószínűleg nem várja be. Mert már most azt állítják, hogy Udvar régebben szökött el és hogy azt a hírt, hogy ő Bécsben tartózkodik és hogy e napokban látták is, barátjai terjesztik, hogy annál biztosabban eltűnhesen. Ebben az ügyben különben szenzációsi feljelentések várhatók. Többek közt azt állítják, hogy a Népbanknak e botrányában érdekeltve van egy altábornagy is, ki

A budapesti- és értéktőzsde hivatalos árjegyzései.

1906. december 13.

A) Arutőzsde.

I. Gabonamédek. — Arak készpénzben 100 kilogrammonként

a) Készaru.

Table with columns: Buza, 76, 77, 78, 79, 80, 81. Rows: Zsenné, Főjé, Főjé, Főjé, Főjé, Főjé.

Table with columns: Szarmazás, nem és minőség, Árforlyam. Rows: ROZS uj, RPA, RPA, RPA, RPA, RPA.

Table with columns: Szarmazás, nem és minőség, Árforlyam. Rows: ZAB, ZAB, ZAB, ZAB, ZAB, ZAB.

Table with columns: Szarmazás, nem és minőség, Árforlyam. Rows: TENGRELL, TENGRELL, TENGRELL, TENGRELL, TENGRELL, TENGRELL.

Table with columns: Szarmazás, nem és minőség, Árforlyam. Rows: HERMAG, HERMAG, HERMAG, HERMAG, HERMAG, HERMAG.

II. Különféle termények (készaru).

Table with columns: Szarmazás, nem és minőség, Árforlyam. Rows: Engyen hordó, Engyen hordó, Engyen hordó.

Table with columns: Szarmazás, nem és minőség, Árforlyam. Rows: Zakkal együtt, Zakkal együtt, Zakkal együtt.

Table with columns: Szarmazás, nem és minőség, Árforlyam. Rows: Engyen hordó, Engyen hordó, Engyen hordó.

Table with columns: Szarmazás, nem és minőség, Árforlyam. Rows: Engyen hordó, Engyen hordó, Engyen hordó.

B) Értéktőzsde.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

ERTEKPAPIROK

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

ERTEKPAPIROK

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

Table with columns: Útolsó ár, ÉRTÉKPAPIROK, Útolsó ár.

JELZÁLOGSORSJEGYEK huzása december 27-én Főnyeremény 1 millió korona. Részletfizetésre 35 havi 5 K részletre. Letétre (kölcsönre) 15 kor. foglalt ellenében...

26. Károly-körút 26. sz. KOCH TESTVÉREK legnaggyobb férfi- és női-áruháza. Meg nem felelő áruért a pénzt visszadjuk.

Az illatszerek ideálja. s az előkelő világ kedvezett illatszere, feltétel nélkül, üdítő aromával. Kapható gyógyszerboltokban, drogeriákban, illatszertárakban...

ÉN CSILLAG ANNA. az én 185 centiméter hosszú gránis Loreley-hajammal ez a saját találmányom hajkenőcsöm 14 havat használata után értem el. Egy tégely ára 1, 2, 3 és 5 forint.

SANTAL MIDY. 43 óra alatt gyógyítja a kilyóflot. Igaz hatékony és biztonságos, legbiztonságosabb szelídítő. Jótállás feltétel nélkül...

5 korona, sőt több napl kereset. HAZIMUNKA Kötőgép-társaság. Kerestetek munkát nembiel-kötőgép-vel egykor a pénteken való éjszakai munkát...